

اتیکت

چطور مشتری محترمی باشیم؟

هر وقت حرف از خرید می‌شود، همه ذهن‌ها می‌رو دست فروشنده و فروشنده باید صبور باشد، خوش‌رو باشد، روی اعصاب نباشد و کلی باید و نباید دیگر. البته که همه این‌ها درست است ولی هیچ وقت فکر کرده‌اید یک مشتری خوب باید چطور رفتار کند؟ و! یک خرید کردن که این حرف‌ها را ندارد؟ اتفاقا خیلی هم مسئله مهمی است. فروشنده‌ها در طول روز با کلی آدم سرو کله می‌زنند و مثل هر شغل دیگری حقوقی دارند که اخلاق و ادب حکم می‌کند رعایت‌شان کنیم. مثلا فقط وقتی وارد مغازه شوید که مطمئن هستید پول و حوصله و وقت کافی برای خرید کردن دارید. بعضی‌ها بازار را با شهر بازی اشتباه می‌گیرند؛ سرخوشانه وارد همه مغازه‌ها می‌شوند، دست روی همه اجناس می‌گذارند، سر قیمت چانه می‌زنند و بعد راه‌شان را می‌کشند و می‌روند چون قصد خرید ندارند و مغازه‌دار بیچاره را با مغز پوکیده و دهان کف کرده تنه‌های گذارند. فروشنده، تولیدکننده نیست پس لازم نیست خشم‌تان را از جنس‌های زشت و بی‌ریخت، با صدای بلند نوی صورتش اعلام کنید. اگر اصرار داشت دلیل نخریدن‌تان را بداند، به «سلیقه من نیست» اکتفا کنید. درست است که کفش و لباس فروشی، صف ندارد ولی وقتی چند نفر قبل از شما نوی مغازه هستند، دقیقا همان حکم صف نانواپی را دارد. اجازه بدهید فروشنده کار آن‌ها را راه بیندازد و با سوال و نیچ‌نچ کردن و به ساعت نگاه کردن، گیج و کلافه‌اش نکنید.

رفقا سلام!

پهن رنگ‌ها و کتاب‌خورها!
حواستون رو بدین به من که یه خبر هیجان‌انگیز براتون دارم: اتحادیه زئونی‌زیک آمریکا، برنده‌های جایزه بین‌المللی مهمش رو اعلام کرده و هر سال به چهار دانشمند ایرانی هم بین‌شون هست. این جایزه رو هر سال به دانشمندایی میده که در حوزه علوم آبی فعالیت‌های مهمی انجام دادن. اسم دوست‌های نوجوون کاردرست ما هم پیش‌رفت علم میره تو فهرست پژوهشگرها و خفن‌های دنیای علم. چندسال دیگه میره تو فهرست پژوهشگرها و خفن‌های دنیای علم. ما مطمئنیم!

شماره پیامک ۲۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۳۴۰۰

۱۵ تا ۱۵ ساله‌ها جوانه برای

کالری

مینی مهارت

گلدان نخر، بساز!

الهام حبشی | روزنامه نگار

آن‌هایی که در منازل‌شان فراوانی گل و گلدان است، می‌دانند که وجود چنین نعمتی در کنار زیبایی و آرامشی که به وجود می‌آورد، اندک در درسهایی هم دارد. گیاهان علاوه بر نیازی که به محبت و رسیدگی صاحبخانه دارند، بعد از مدتی با ارتفاع‌شان بیش از حد می‌شود یا گلدان‌شان با پاچوش‌های متعدد به حد خفگی می‌رسد. بنا بر این مجبور می‌شویم برای قلمه‌زدن یا جدا کردن پاچوش‌های جدید به فکر گلدان جدید باشیم. خرید گلدان‌های کوچک، در تعداد بالا هم از نظر اقتصادی توجیه‌چندانی ندارد. شما می‌توانید از دم‌دستی‌ترین چیزهایی که به فکرتان می‌رسد، به عنوان گلدان بهره‌برید. لیوان‌های یک‌بار مصرف بهترین جایگزین برای گلدان‌های سایز یک هستند. بایک کارد میوه‌خوری، انتهای لیوان را سوراخ کنید و به جای زیر گلدانی، لیوان سوراخ‌شده را داخل لیوان یک‌بار مصرف دیگری قرار دهید. اگر به گلدان بزرگ‌تری احتیاج دارید، چیزی بهتر از بطری نوشابه پیدا نخواهید کرد. تنها کافی است شیشه نوشابه را سه سانتی‌متر بلندتر از ارتفاع ریشه گیاه مدنظر برش بزنید. اگر گیاهی که انتخاب کرده‌اید ریشه کوتاهی دارد، شیشه نوشابه را از عرض برش بدهید. می‌توانید برای برش خوردن راحت‌تر بطری، کار درازوی شعله‌گاز حرارت بدهید و سپس سراغ بطری‌ها بروید. شیشه‌های خالی شده سس، مربا و رب هم برای گلدان شدن بسیار مناسب هستند اما از آن جایی که امکان سوراخ کردن انتهای‌شان وجود ندارد، می‌توانید چند سانتی‌متر پایین شیشه را با سنگ‌ریزه و یک تکه زغال پر کنید و سپس خاک و گیاه را به آن انتقال دهید. شما که گل دوست هستید، حتما سلیقه خوبی هم دارید؛ پس این گلدان‌های ساده را با رنگ و کاغذ رنگی و انواع نخ و روبان تزئین و اتاق‌تان را قشنگ‌تر کنید.

آثار شما

سلام به شهر یور!

حبیده رمضان پور | ۱۶ ساله

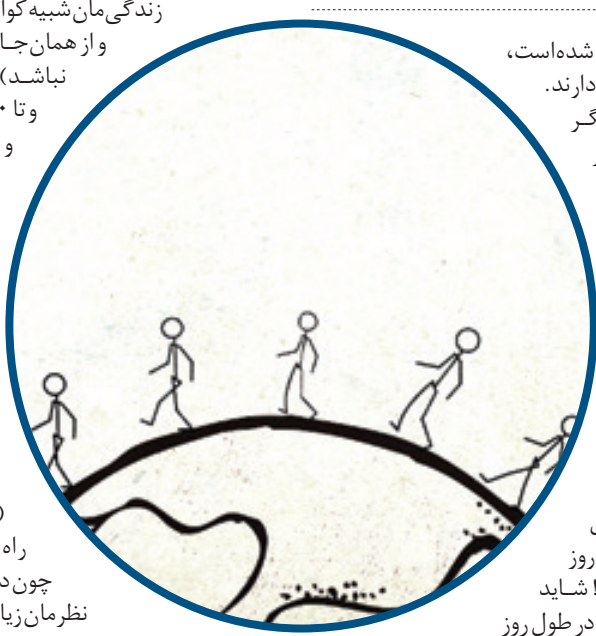
سلام به شهریوری که هیچ وقت معلوم نیست باید از وجودش خوشحال بود یا ناراحت؛ خوشحال از این که هنوز ناقوس امتحان شنیده نمی‌شود و ناراحت از این که تا تمام شدن این لحظه‌های به شدت لذت‌بخش و زیبا چیزی باقی نمانده است. این روزها تنها جمله‌ای که از اعماق قلب نشأت می‌گیرد، این است؛ «هی دو ماه از تابستون تموم شد!». دو ماه تمام شد و نه تنها ما تابستان را نترکاندیم بلکه تابستان و خورشیدی که قصد جان‌مان را کرده بود، ما را ترکاندند. به هیچ کدام از برنامه‌های تفریحی و غیر تفریحی مان هم نرسیدیم و همه‌شان را موکول کردیم به آن شنبه معروف نیمادنی. گرچه این دو ماه تابستان کنار سیم شارژر گذشت اما لذت‌هایی تجربه کردیم که در فصل‌های دیگر قابل لمس نبود؛ مثل خنکی و شیرینی شربت آلبالو که هیچ وقت دیگر سال این همه کیف نمی‌دهد و مثل جنب و جوش و صدای شادی بچه‌ها در پارک که هیچ وقت سال به این اندازه به انسان حس زندگی نمی‌دهد. در همین تابستان بود که مردم از خدا برای مخترع کولر طلب مغفرت کردند. مردمی که بی دلیل شاد بودند. سبزه‌ها بیشتر از قبل زیر نور خورشید می‌درخشیدند، گل‌ها شاداب‌تر بودند و بارانی که گاهی نیم‌هم می‌بارید باعث می‌شد خورشید تابستان، غیر از هوا قلب‌ها را هم گرم کند. پس سلام ماه آخر فصل شادی!

بالتازار

ما در کل عمرمان چند قدم برمی‌داریم؟

مریم ملی | روزنامه نگار

از وقتی ساعت‌های هوشمند رایج شده است، خیلی‌ها آمار تعداد قدم‌های‌شان را دارند. مثلا می‌دانند اگر ۲۲۰ قدم دیگر بروند چقدر کالری می‌سوزانند. در دنیای جدید تعداد قدم‌های مان خیلی مهم شده است؛ هوش‌های مصنوعی هم به ما یادآوری می‌کنند که باید بیشتر راه برویم و تحرک داشته باشیم اما تا به حال فکر کرده‌اید یک آدم معمولی و سالم در تمام عمرش چقدر راه می‌رود؟ مادر نهایت به اندازه مساحت یک شهر راه می‌رویم یا به اندازه یک کشور؟ خوب برای پاسخ به این سوال اول باید بدانیم یک آدم عادی در طول روز چند قدم برمی‌دارد؛ ۷۵۰۰ قدم! شاید واقعا باور نکردنی به نظر برسد اما در طول روز

به طور میانگین ما چیزی در همین حدود قدم برمی‌داریم (البته اگر زندگی مان شنبه کوالاهایی که به یک درخت می‌چسبند و از همان جا گذر زندگی را زیر نظر دارند، نباشد). اگر این میانگین روزانه را حفظ و تا ۸۰ سال عمر کنید، ۲۱۶ میلیون و ۲۶۲ هزار و ۵۰۰ قدم در طول زندگی برداشته‌اید. یک حساب سرانگشتی می‌گوید اگر یک فرد با طول قدم‌های عادی، حدود ۸۰ سال عمر کند آن وقت در این بازه زمانی فاصله‌ای حدود ۱۱۰ هزار مایل یعنی تقریبا ۱۷۶۰۰۰ کیلومتر را طی می‌کند. این عدد تقریبا می‌شود معادل این که شما پنج مرتبه دور زمین و روی خط استوا (که بزرگ‌ترین قطر زمین است) راه بروید. عدد حیرت‌انگیزی است اما چون در ۸۰ سال انجام می‌شود خیلی به نظر مان زیاد و مهم نمی‌آید.

عزاداری نهنگ‌ها و دلفین‌ها

مراسم تشییع جنازه و عزاداری برای کسی که از دنیا می‌رود در بین ما انسان‌ها امری مر سوم رایج است اما شاید کمتر به این فکر کنیم که بعضی حیوانات هم رفتارهای مشابهی پس از مرگ هم‌نوعان‌شان از خود نشان می‌دهند. مثلا مواردی مشاهده شده است که یک نهنگ مادر پس از مرگ فرزند تازه به دنیا آمده‌اش تا چند روز جسد او را روی آب نگه داشته و از او جدا نمی‌شده است. چنین رفتارهایی علاوه بر نهنگ‌ها در بین دلفین‌ها هم دیده شده، مثلا دلفینی در دریای سرخ تا مدت‌ها بدن پوسیده هم‌نوع خود را با خودش حمل می‌کرده است. دانشمندان تا کنون توضیح دقیقی برای این رفتارهای حیوانات پس از مرگ هم‌نوع‌شان نتوانسته‌اند پیدا کنند اما به احتمال زیادی می‌توان گفت این حیوانات برای هم‌دسته‌های مرده خود سوگواری می‌کنند.

منابع: خبر فوری، زومیت

مغول‌های فراری از آب

بسیاری از مورخان معتقدند مغول‌ها به خاطر یک سری خرافات رایج هرگز لباس‌های خود را نمی‌شستند و حتی حمام نمی‌رفته‌اند. بر اساس مطالعات، مغول‌ها معتقد بوده‌اند که گروهی ازدها مسئولیت کنترل چرخه آب‌ها را بر عهده دارند و در نتیجه هیچ انسانی حق ندارد در آب رودخانه حمام کند یا لباس‌های خود را شست و شو دهد تا مبادا ازدهای احتمالی موجود در آب‌ر اعصابانی کند. همچنین گفته می‌شود آن‌ها نازمانی که لباس‌شان پوسیده نمی‌شد یا خود به خود از تن‌شان پارو جدا نمی‌شد همان لباس را می‌پوشیدند. تنها استناد در این باره جشنواره‌ها و سایر موارد خاص بوده است. همین موضوع باعث می‌شده مغول‌ها بوی بدی بدهند و وقتی انبوهی از مغول‌ها نزدیک مکانی می‌شدند، ابتدا بوی بد بدن آن‌ها استشمام می‌شده است! گذشته از بهداشت شخصی، بوی ناخوشایند بدن آن‌ها را می‌توان به رژیم غذایی‌شان که بیشتر شامل شیر مادیان، گوشت فاسد شده، کشک خشک، ریشه درخت و شیر تخمیر شده بود، نسبت داد.

